

U.S.A. vil ikke anerkende

Vejjen Frem

RETSPOLITISK UGEBLAD

Nr. 21

36. årgang

23. maj 1970

Ny MOMS-forhøjelse - uden skattelettelser

De borgerlige tager endnu en omgang i trædemøllen
- og lader problemerne ligge

Regeringspartierne måtte droppe deres hertesag: destruktionen af lønmodtagernes næste tre dyrtidsportioner. Organisationerne sagde klart nej, og herefter kunne der ikke opnas enigthed i de tre regeringspartier om at foretage indgrebet. Og når V, K og R ikke kan blive enige om et forslag, må det iflg. deres indbyrdes aftale falde. Godt det samme i dette tilfælde.

Men regeringen mædede inden folkepensionister og børn. Øjeblikkelig forhøjelse af import-MOMS med 6 pct. til 15. Prisstop på tjenestegelder - og forhøjelse af monopolisneds personale. 30 million-juli og med kompensation til mer kroners forhøjelse af statsløn-

ten til landbruget. Og som det nye: statstilskud til alle private arbejdsgivere, svarende til en dyrtidsportion pr. ansat i et halvt år (okt.-jan. 70/71) - og forhøjelse af ATP-administrationsens personale. Momsforhøjelsen vil på årsbasis give ca. 1.500 millioner kroner mere i Poul Møllers kasse. Af dette beløb må der indlædt betales "sociale kompensationer" med ca. 200 mill. kr. Statens egne merudgifter til moms vil udgøre ca. 150 millioner kr. Det halve års statskompensation til de private arbejdsgivere løber vel op til ca. 250 mill. kr. Omkring en milliard i nettonerprovenue til statskassen er nok det sandsynlige resultat. Om det så også bliver en forbrugsbegrænsning af samme størrelsesorden beror naturligvis på, om politikerne kan lade være med at bruge pengene til nye statsudgifter. Erfaringerne synes at vise, at det kan de ikke.

Alt i alt et trøstesløst resultat oven i de store skatte- og momsforhøjelser, som regeringen tidligere har gennemført. Alt i alt en ny politisk dikteret omkostningsforhøjelse af betragtelige dimensioner for det erhvervsliv, som i sidste ende må skaffe alle statsmidlerne gennem produktionen. Alt i alt en ny bunke krvas på det inflationsbal, som alene jord- og ejendomsbesidderne limer sig ved. Ikke på eet eneste punkt har regeringen angrebet årsagerne til den skæve økonomiske udvikling. Jordpristigningerne kører man sig ikke om. Den helt forføjede boligpolitikk fortsætter trods talrige advarsler fra mange sider. Der gøres intet for at skærpe konkurrencen for de beskyttede erhvervsområder, som kan fastsætte deres priser efter forgodtbefindende og med monopolisneds godkendelse.

Højere skatter, mere offentlig kontrol, flere statsansatte, større statsubsidier. Regeringen Baunsgaard har taget en ny omgang i den trædemølle, som forregnerne har trådt i så mange år. Hvad skulle vi egentlig med det regeringskifte. Krag og Absel Larsen kunne have gjort det lige så skidt!

det hvide mindretal styre i Rhodesia... Amerikansk hjælp til Syd-afrikas sorte nabostater...

STATE DEPARTMENT i Washington er et stort hus, og udfaldet for dem at rejse ganske gitterne til USA's udenrigstjeneste ændrer et stort beløb. Måske burde det amerikanske udenrigsministerium bruge endnu flere penge til at oplyse sine allierede om den udenrigspolitik. De for-ene Stater fører. Som forholdene har været de seneste år, i hvert fald hvad angår den danske presse, for offentligheden det indtryk, at amerikansk udenrigspolitik udelukkende består i at understøtte korrupte diktaturer som f.eks. Den dominikanske Republik i nuværende styre og oberstjunker i Grækenland. Helt uforståeligt er det måske ikke, at mange ser sådan på forholdene, men faktisk er USA's udenrigspolitik meget andet end Vietnam og Cambodia.

F. eks. Afrika. Det fortjener at nævnes, at USA i stærke vendinger har givet udtryk for sin misbilligelse af Sydafrikas apartheidpolitik, og man nøjes ikke med ord, men tilbyder de små uafhængige stater syd for Zambesifloden, Lesotho, Swaziland og Botswana direkte naboe til Den sydafrikanske Union - hjælp til at udvikle deres multi-raciale samfund langs grænsen til det racistiske Sydafrika. - Denne linje støttes uden forbehold af præsident Nixon.

Det gælder også i forholdet til Rhodesia, hvor USA ligesom England og en lang række europæiske lande betragter Rhodesias løsrivelse fra England som ulovlig. Ganske vist måtte der en påmindelse fra London til for at erindre USA om forholdet, men den amerikanske reaktion var ikke til at tage fejl af: Der kunne ikke være tale om nogen amerikansk anerkendelse af det hvide mindretals-styre i Salisbury, og USA ville fortsat støtte FN's økonomiske sanktioner mod Rhodesia og fastholdt forbudet mod eksport af våben til såvel Sydafrika som Rhodesia.

Der er så meget mere grund til at bemærke denne amerikanske fasthed, fordi det er almindelig kendt, at mægtige kræfter i den amerikanske kongres, en Sydafrika-jobby og en Rhodesia do. med mange penge at disponere over og med henholdsvis senator Strom Thurmond og tidligere udenrigsminister Dean Acheson i spidsen har sat meget ind på at overtale Kongressen til at revidere USA's holdning over for de to afrikanske urosteder.

Endnu et bevis på amerikansk sympati over for ofrene for Sydafrikas apartheid er den amerikanske beslutning om at udstede papirer til flygtninge fra såvel Rhodesia som Sydafrika, der giver dem ret til at vende tilbage til

landet det, og lovligt for de angik for dem at rejse ganske amerikanske udenrigsministret erklæret som sin opfattelse den portugisiske regerings rante racepolitik indholdt fulde løfter om den fremtidige vildning i Portugals afrikanske løfter, og i udtalelsen fra Department hedder det lovligt på racismedømmelse og Kime i Syd-Afrika, kunne man acceptere "det fatalistiske punkt, at kun anvendelse af når det kommer til styrke løse disse problemer. De øns ændringer ville uundgåeligt stå som resultat af det kontive samspil mellem politiske, nomiske og sociale kræfter.

Stenene

ramte ved siden af

For at milde lidt på de optøjer med rudsksnang Broby Johansen i mandag liden, opmærksom på, at forskrede ruder, det drejer om.

Det er naturligvis ikke OK, Børsen og American E det går ud over, men som det helbed. Forsikringsp baseres på den forvalde mængde. Rudekassen b at der skal betales mere i ringspremie, eller at en e premienedsættelse udeliv er forsikringsagere. Det e Dem og mig, der skal bet voldsmandenes udskejelser velkendte sætning: "Åh skil sikringen betaler", gæde ikke. KNUD THEOLST

HUSK

Sommerstæv

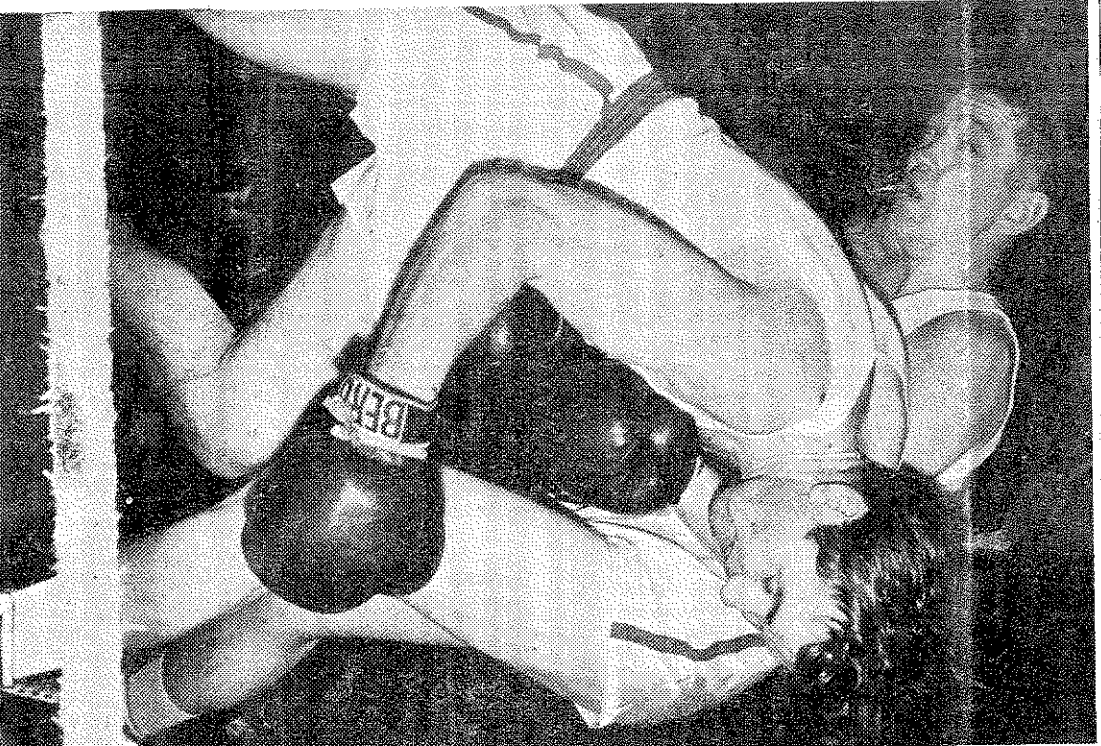
1970

på Morsø
Ungdomssk

i dagene
torsdag d. 30. i

til

søndag d. 2. aug

VEJEN FREM

UDGIVET AF FORENINGEN REISFORBUNDETS PRESSE

Redaktion og ekspedition:

Kjøbøgsgade 1, 2100 København Ø, Tlf. TR 19457, Cito 7835

Kontortid: Mandag—Fredag 10—15.00. Lørdag er kontoret lukket

Annoncer: 60 øre pr. linie plus et særligt beløb

Redaktion:

Vilh. Hellmann (ansvarsh.)

Karl S. Rønn

Poul Westergaard

Tykt: Provins-Trykkeriet, Vestingborg

Abonnement:

Kr. 52 pr. år

Kr. 15 pr. kvartal

Løbsalg: 1,00 kr. pr. nummer

HOVEDSTADEN:

Borgerne flytter - byderne vokser

KØBENHAVNS OVERBORGMEISTER, Urban Hansen, har for nylig holdt pressekonference for, som det hører sig til, gennem pressen at give offentligheden besked om vor hovedstadskommunes økonomiske stilling i øjeblikket og trække linjerne op for den fremtidige udvikling, hvilket yderligere klareres gennem besvarelse af de spørgsmål, som pressens repræsentanter ønsker at stille, for at have den tydeligste mulige baggrund for de betragtninger, som dagen efter står at læse i de forskellige dagblade.

Det bør iøvrigt fremhæves, at da Københavns kommune på næsten alle de vigtigste økonomiske områder nyder en selvtrængthed, som ingen andre kommuner er i besiddelse af, knytter der sig en næsten lige så stor interesse til hovedstadens økonomiske liv som til vort samfunds som helhed. Endvidere må det huskes, at København under lang tids socialdemokratisk styre har udviklet et meget stort program for offentlig virksomhed.

DET KAN DERFOR ikke overraskes, at budgetet kræver meget store summer, når dette program skal opretholdes og yderligere udvikles. Det er nok i denne forbindelse at nævne, hvad det betyder, når hospitaler kræver udvidelse eller fornyelse, eller udviklingen medfører bygning af et par nye skoler.

Et mere specielt spørgsmål har nu meldt sig med en styrke, som afviser muligheden af en udsættelse: Visse af de gamle bykvarterer har længe krævet sanering; men byens styre har været tilbage for opgavens omfang. Men nu lader det til, at det skal være alvor, og hvad bliver så resultatet?

ER, ER NÆVNT et krav om 1800 millioner kroner til alle disse formål tilsammen, men det ubehagelige er, at sådanne budgetterede beløb altid viser sig at vokse, efterhånden som månederne og årene går. Man taler om en skatteforhøjelse på 38 procent og håber, at en grundskyldst forhøjelse til kommunen fra 40 promille til 45, suppleret med andre stigninger, vil kunne give halvdelen af de manglende summer. Den anden halvdel håber man at kunne tage ind som lån i udlandet. Dersom det var en anden kommune end hovedstaden, ville en sådan ordning stride så kraftigt imod hovedlinien i regeringens politik, at den måtte anses for uacceptabel - men tænket være Københavns busters privilegerede stilling er planen ingenlunde uigennerfordrig, men det er en dyr løsning.

DET ER RIMELIGT om Københavns borgere får kuldgyssinger af sådanne tal. De er jo i forvejen skatteborgere til staten, som stiller endnu større krav. Og i mange henseender koster det ekstra at være hovedstadskommune. Tag et problem som Det kgl. Teater. Samtlige københavnske skatteydere betaler igennem staten til teatrets drift, men må tillige bære sin part af hovedstadens støtte til National-scenen.

Det er forøvrigt, netop i betragtning af den økonomiske udvikling i hovedstaden, gode grunde til at pege på et særligt forhold: Byer plejer at vokse, ja, man går næsten ud fra det som noget givet. Men København er højt op med at vokse og går endda tilbage i folketal. Vi kender alle årsagerne dertil: Den indre by rummer stadig færre beboelseslejligheder, de bliver alle til forretninger og kontorer, medens folk flytter til yderkanterne eller nabokommunerne - endogså den offentlige administration fortrækker borgerne fra bykernen.

KØBENHAVN er altså i den ubehagelige stilling at være en kommune med stadigt dalende folketal og lige så stadigt voksende økonomiske byrder - med en hel verden af kommuner udenom, der stiller stadigt voksende krav til udviklingen af storbyens trafikmidler.

Allerede gennem mange år har en hovedstadskommission behandlet må

Retforbundets landsformand:

En vaklende regerings svage udspil

Regeringens nye udspil er endnu et vidnesbyrd om den uopfindsomhed, rådvildhed, svagthed og spiltelse, der i sidste højere grad præger regeringens politik. Man kunne ikke beslutte sig til at fastholde indfrysningen af dyrtidsportionerne, man er uenige om valg eller ikke valg, og kun med nøje og besværlig lykkedes det at nå frem til et nyt "udspil".

Den måde, man nåede frem til det på, fortæller dyrt om dansk parlamentarismes stade anno 1970. En håndfuld "toppolitikere" fra hvert af regeringspartierne har i ugevis forhandlet om sagen. Da man så når - omsider - til en afgørelse, forelægges den de øvrige ministre til accept, hvorefter

Assistent to Christensen

folketingsgrupperne fra de tre partier orienteres. Det hele er en formløs sag, kun i det tilfælde, at

der inden for én eller flere af regeringspartierne folketingsgrupper skulle se, hvad der smagtuft betegnes som en "ukontrolleret" udvikling, bliver der lavet om på tingene, eller der kommer folketingsvalg. Det er langt vigtigere, øjensynligt, at arbejdsmarkedets

organisationer udtaler sig...

Danske folketingspolitikere, der lader sig sådanne arbejdsvillkår byde, må besidde en ringe grad af civilcourag og kan vel intelligent næppe heller regnes blandt verdens ypperste. Systemet er simpelthen raddent, når det eneste, man har at spørge top-politikere om, er, om medietiden er tilstrækkelig?

Det er ikke fordi der mangler forslag om ny samarbejdsformer i folkestyret. - Thorvald Kristensen har foreslået en samlingsregering, og uvidende dagblads-lederskribenter har rodet denne tanke sammen med Retforbundets forslag om en magtstratsregering. Når vi ønsker en magtstratsregering -

og ikke en samlingsregering - er årsagen den, at en samlingsregering - modsat magtstratsregeringen - forudsætter enstemighed mellem de deltagende partier i alle spørgsmål og derfor vanskeliggør effektiviteten og eli-

Om selve indholdet af regeringens udspil er at sige, at en MOMS-forhøjelse på 2½ pct. reelt er ensbetydende med en tilsvarende omkostningsstigning, altså yderligere inflation. Når en væsentlig del endda skal betales tilbage i form af sociale kompensationer og endda 500 millioner kr. i tilskud til arbejdsgevnerne, bliver det aldeles grotesk. Planen om at forøge importomsen fra 9 til 15 pct. er en ubet frem diskrimination mod udenlandske varer, en ekstratold, der får Englands tilsvarende forsyndelser til at blegne, og som ved at svække konkurrencen på hjemmemarkedet, skader forbruget og forøger omkostningerne, ligesom beskyltelsen, som altid, skaber arbejdsmisforhold.

Det midlertidige prisstop for visse tjenesteydelser er svært at kontrollere, indertid uhenigtsmæssigt og egentlig kun en resultat til lønmodtagene. Hensiltingen til arbejdsmarkedets partier om inden for en nærmere angivet ramme at vise tilbageholdenhed i indkomstudviklingen, vil vise sig præcis lige så værdiløs som alle tidligere henstillinger af denne art. Det eneste i regeringens udspil, hvor der anses et glimt af hab - og forståelse for realiteterne i vore økonomiske problemer - er løftet om en undersøgelse (igen!) af de samfundsøkonomiske virkninger af skattefri renter af gæld til privat forbrug.

Man bør ganske enkelt følge Retforbundets forslag om at lade renter af privat gæld være skatteansættelsen helt uvekselkomme. Og da regeringen endog selv har erkendt, at det alene er ejerne af jord og fast ejendom, der har fordel af inflationen, bør man inddrage en del af disse arbejdsfrit gevinster gennem en 2 pct. statsgrundskyld, der vil indbringe ca. 13-1400 millioner kroner, og som skal modsvares af en nedsættelse af udskrivningsprocenten med 10 og forhøjelse af personfradraget fra 5.000 kr. til 6.000. Dette i forbindelse med vore øvrige forslag i den aktuelle situation: et generelt forbud mod pris- og markedsaktaler, udvikling af subsidierne til erhvervene og boligbyggeriet, grundigt sanering af hele den udgiftskravende lovgivning samt en frigivelse af kronen, vil være virkningsfulde foranstaltninger, der vil angribe de grundlæggende svagheder i dansk økonomi.

De vil derfor ikke nemt af den borgning, og det er kun et demokratisk svar i troværdigt alternativt gens politik.

Id C

For biligt, Per Hækker

I et interview med Ken kommer hans mening om regeringens økonomiske politik til udtryk.

I Deres ordforretning i dag gik De

ind på den grundspørgsmål om Deres hjerne derover berettiget og referer var De ikke med til grundstigningskylden Deres parti? Med alle der var den dog et prisstigningen på for det for at søge mange ret valgte man om en kredt af borgere om året - og hver penge? Er det ikke er de mange og de deres arbejdsudbytte få for ingenting at j

De sidste fem års jordpriserne bliver at på en måde, så alle disse værdstigninger værk. Men i halvdel havde vi dog social styre. Det har DE gjort. Men De vil gerne skal glæmme

(Fortset)

Når De har "Vejen Frem" vil Deres måske være interesseret i at læse d

GARN SMYK

HT-Garn

Fl. Flyvek

Bjerggade 2 - 30

Tlf. (03) 21

Malerfirma

H. VINTER POULSEN

Solbakkevej 10 - Skodstrup

Telf. 06 99 14 73

alt melderarbejd

UBEGGRUNDDET MISTILLID...

Børsen gengav forrige uge en udtalelse af fhv. økonomiminister Ivar Nørgaard, der går ud på, at valutauderskuddet på betalingsbalancen skyldes manglende tillid til, at kronen kan holde.

En sådan manglende tillid kunne der være al mulig grund til at nære, for mens Ivar Nørgaard var minister, blev kronen i 1967 devalueret helt ubegrundet, blot fordi man devaluerede i England. Kun ganske få lande fulgte Englands eksempel; og det er denne ubegrundede devaluering, som det socialdemokratiske ministerium foretog, der er skyld i denne manglende tillid. For når man uotiveret kan manipulere med kronen efter forgodtbefindende, så kan det jo gøres én gang til.

Tager vi købekraften i betragtning, er den danske krone vel den stærkeste valuta i Europa. Den 15. april offentliggjorde „Berlingske Tidende“ en statistisk, uarbejdet af Vestjysklands statistiske departement, som viste, at Danmark har den højeste levetid i

Knud Tholstrup

Europa, nemlig fordi kronen er mere værd end det, den bliver omvækslet til i fremmed mønt.

Her er måske noget for vismændene at beskæftige sig med, så vi får en klar tilkendegivelse af kronens indre værd, målt i

forhold til valutæerne i de lande, vi samhandler med, således at det kommer til at stå klart for enhver velvillig folk, at en kronedevaluering kun kan være tænkelig i en situation, hvor kronens indre købekraft står dårligere end nabolandenes – hvad der næppe vil blive sandynligt i mange år fremover.

Men desværre er der andre, der er kommet med udtalelse om, at vi, hvis vi ikke foretager indgreb, kan blive nødt til at devaluere kronen – uden på nogen som helst måde at fortælle, hvad det skulle hjælpe. Nørgaard har taget eksamen i nationaløkonomi. Lad ham komme og fortælle, hvad Socialdemokratiets devaluering i 1967 har hjulpet! Jeg mener, den har skadet os ved at skabe mistillid. Men alle de, der taler om en devaluering som en mulighed, må være forpligtet til at redegøre for, på hvilken måde det ville gavne betalingsbalancen.

De hidtidige erfaringer peger i modsat retning.

KNUD THOLSTRUP.

VEJEN FREM RETSPOLITISK UGEBLAD

36. årgang – Nr. 21 – 23. maj 1970

eksempel kan nævnes malerne, hvis materialer koster det samme dag, som det var tilfældet i 1968, mens malernes lønninger til gengæld er steget med 29 pct. siden 1. januar 1968. Det er nu ikke rekord, for blikkensageries løn er i samme tidsrum steget med 47 pct. og deres materialer med 17. I parantes bemærket har der i nogen tid verseret nogle udersøgelser i monopolankernævnet

af forholdene inden for slagerfaget – det er især ningen af mestertimer, der teresseret i.

Lad os slutte af med i må kunne glæde byggeglær glæmestertfaget. Ma er IKKE steget siden lønsligningen er den mest inden for byggefager 13 pct. siden januar 196

En faliitlov

Ja, sådan vil jeg kalde den nye lov om svangerskabsafbrydelse. Det er nemlig sådan, at problemerne trænger sig på, flere og flere mennesker kommer i vanskeligheder og kan ikke se nogen udvej for at klare forpligtelserne til skatter og renter samt afdrag på bil og møbler m. m., og kommer der så en ny verdensborger, ser situationen håbløs ud for mange. Hvad er der så andet at gøre end at dræbe det nye menneske, der truer den økonomiske eksistens? Ja, så kender vi lov-givere ingen anden udvej end at lave en lov, hvor dette i et vist omfang er tilladt. Dette er Folketings partier enige om.

Kun er de knap så enige om, i hvor stort omfang det skal være tilladt, men jo mere socialistiske partierne er, jo større „frighed“ forlanges der på dette område, og undskyldningen for dette standpunkt er, at ingen er nærmere til at bestemme i dette forhold end den kvinde, der skal bære det nye menneske under sit hjerte i de første 9 måneder. Her fristes jeg dog til at indskyde den bemærkning, at socialisme og frisind i regelen ikke går særlig godt i spænd, og derfor vil jeg påstå, at det simpelt hen er socialismen, der har spillet fallit over for problemene.

Men hvordan opstår problemer-

Afmatningen i byggeriet fortsætter

Den groteske boligsituation: Vi har i virkeligheden boliger nok, mere plads pr. indbygger end det var tilfældet i tredveerne, samtidig med at i tusindvis af mennesker bor under utilfredsstillende forhold – denne situation ser ud til at skulle fortsætte, uden at nogen tilsyneladende vil gøre noget ved den.

Tallene fra „Danmarks Statistik“ fortæller os, at den vigende linje i boligbyggeriet fortsætter.

Mange faktorer spiller ind her, og naturligvis ikke mindst den høje rente, der p. t. sætter rekord, men alt sammensværges sig for at gøre det uoverkommeligt dyrt at bygge i dag. Byggeomkostningerne for et enfamiliehus er siden 1. januar

steget med 2 pct., d. v. s. at et be-skædet hus til 200.000 kr. på knap fire måneder er blevet 4000 kr. dyrere at gå i gang med. Som nævnt spiller renten i form af kunstlavet en kolossal rolle for en kapitalfattig bygherre, og det vil praktisk talt sige alle, men også andre områder spiller ind som f. eks. grundpriserne, der fortsætter deres himmelflugt. – Tilføj faktorer er med til at gøre det næsten uoverkommeligt vanskeligt at bygge, hvis man da ikke svømmer i likvid kapital eller har en offentlig kasse at søge af.

Håndværkerudgifterne stiger såvel til arbejds løn som til materialer, og det gælder samtlige fag, omend i forskellig grad. – Som

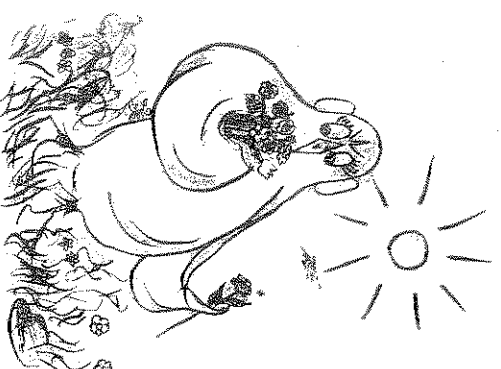
Over for abortpro-

blemerne.

Søren Peder

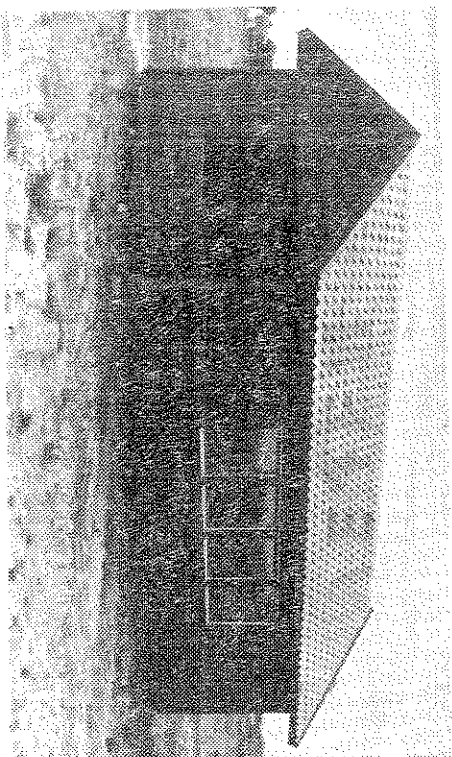
Grønbæk Møllegaard

UGENS HAK

**Vil De være
bedre
orienteret
bør De læse
„Vejen Frem“
hver uge!**

Man ikke snart Poul Møller's værdigst har mået britepunktet? – Så skal de ha' en

Det kniber lidt...

Det kniber lidt med at afsætte sommerhusene for tiden, og det fortæller man så godt. Mange tusinde parcelhusejere, som det jo hedder nu, ser temmelig i møde med mange anker, og „Statistikerne“ vil komme til at vrimle med meddelelse om tvangsauktioner efter landens forfælder.

Spørg

vælgerne!

Formanden for Retsforbundet i Hestvedene, Ib Jensen, kommenterede på et medlemsmøde i Retsforbundets Køge-kreds, afholdt i Albertslund tirsdag aften den 12. maj, regeringens nye udspil til sanering af den endnu en gang kriseramte økonomi.

Det er for dårligt, at regeringen stadig tror, at den kan rette op på betalingsbalancen ved at føre en endnu strammere finanspolitik. Erfaringerne fra de sidste års tørre politik, med det stadig voksende underskud på betalingsbalancen, burde dog ellers have betæret regeringen om, at finanspolitiske løsninger er til mere skade end til gavn.

At regeringen så oven i købet har valgt den ondeste, der overhovedet findes i hele finanspolitikkomplekset, nemlig en MOMS-forhøjelse, gør ikke sagen bedre, og endnu værre er det, at en stor del af det indkasserede MOMS-behold skal deles ud til erhvervsvirksomhederne uden skelen til andet end de enkelte firmaers personalemoral. At MOMS'en venter den tunge ende nedad er tidligere til fulde bevis, og forslaget vil som yderste konsekvens betyde, at beskæftigelsesgruppen med meget små indtægter kommer til at yde støtte til velundervede erhvervsvirksomheder.

Det er skuffende, at regeringen fører en sådan holdningsløs politik, og det er skuffende, at oppositionen endnu ikke er fremkommet med alternative forslag. Dette er tydelige tegn på, at ingen af Folketingets partier kan eller tør fremkomme med forslag, der kan betæmpe inflationen og bringe orden i økonomien.

Tiden må derfor nu være inde til, at der udkrives valg, så vælgerne kan blive spurgt, sluttende Ib Jensen.

HAVE-CHRYSANTHEMUM

30 stk. planter i nyere og helt nye sorter og skønne farver sendes for 10 kr., portofrit mod bestilling snarest, 20 stk. kr. 7,50.

„GYDEN DAL“, Holmstrup st.

HAGSTRØM

Symaskiner

Ostergade 20 - Hillerød

(03) 2615 78

Breve fra læserne

Tak til Knud Tholstrup for læserbrev 16.-5. Det giver mig mulighed for at uddybe de tanker, der ligger bag den udtalelse, der blev udsendt af det radikale udvalg for handel, håndværk og industri 4.-5. - en udtalelse jeg helt kan tilslutte mig.

Nu er der grænser for, hvor langt et læserbrev må være, så jeg vil forsøge at korte det ned med risiko for, at væsentlige tanker og forudsætninger springes over.

Vi mener, at mængden af risikovillig kapital i Danmark er for lille til at holde vort erhvervsliv konkurrencedygtigt, - vi mener også, det er uheldigt, hvis for mange virksomheder bliver solgt til udenlandske koncerner. - Der har i tidens løb været mange tanker fremme for at ændre tendensen. Folkeaktier mejer jeg er urealistisk, - fagforeningsdirektorets fonds uen-

ske. Derimod kan statsaktier, så vidt jeg kan se, forene ønsket om, at vi skal have et liberalt erhvervsliv, der arbejder hurtigt og fleksibelt, med ønsket om, at alle får del i kapitaldannelsen på fabrikkerne. - En kapitaldannelse begynder med en opsparing. Jeg kan ikke godtage, at de timelønmede er de eneste, der skal tage del i denne opsparing ved, at det sker

Det kniber lidt...

Det kniber lidt med at afsætte sommerhusene for tiden, og det fortæller man så godt. Mange tusinde parcelhusejere, som det jo hedder nu, ser temmelig i møde med mange anker, og „Statistikerne“ vil komme til at vrimle med meddelelse om tvangsauktioner efter landens forfælder.

Breve fra læserne

over lønningskontoen. - Lige- gyldigt hvad man kalder det, vil det ende som udsat forbrugsmulighed. Hele befolkningen bør være med, for vi er alle afhængige af vor industri, og så er det nærliggende at foretage opsparingen over skattekontoen, enten det så sker ved direkte eller indirekte skatter. Følgesig bliver hele befolkningen også medejere af de kapitaler, der senere dannes.

Det er muligt, at staten ikke skal kunne eje mere end 40-45 pct. af den samlede aktiekapital i et firma, men vi må kunne hente erfaringer i Sverige, hvor man har praktiseret forskellige former gennem flere år.

Der er vist ikke mere socialisme i statsjede aktier end i statens overtagelse af jorden. - Det er ikke ejendomsretten, men brugretten, der er det interessanteste.

Jeg gør ved enhver lejlighed opmærksom på det urimelige i, at fortløeneste på fast ejendom - jeg tager i modsætning til Retsforbundet bygningerne med - næsten altid er skattefrit, hvorimod arbejdsindtægter beskattes hårdt. - Vi har ikke alle glemt det, men De véd jo også, at synspunktet ikke er alt for let at sælge.

Med venlig hilsen.
Dagmar Andersen.

„husmandshjemmet“

Hvad er fuld grundskyld? Er det 5 pct. af den ansatte grundværdi, 10 pct., eller kan politikere fastsætte den vilkårligt i begreb med MOMS'en? - Nej, fuld grundskyld har intet med pct. at gøre; det er ganske enkelt en samfundsskyld, som enhver skatteyder pådrager sig ved at beslaglægge et stykke jord. Jord kan ikke betragtes på samme måde som en arbejdsskabt vare. For at producere må der tre produktionsfaktorer til (jord, arbejde, kapital), ja, egentlig er det kun to produktionsfaktorer, for reel kapital er opsparet arbejde, som ved at sættes ind i produktionen forøger denne, hvorfor kapitalismen har ret til en del af udbyttet, nemlig den rente, der kan opspas i et fuldstændigt frit mar-

ning, som fremmed kapital er medejers af deres jord. Dette ville muliggøre afvikling af skatter, erhvervsforlevere og muliggøre indskrænkning af administrationen. Skat på varer gør varen dyr. Det er altså vejen til inflationens standsering og økonomisk balance.

Sofus Andersen.
„Spedsbjergmunde“, Troelse.
5491 Blommenslyst.

Ovenstående læserbrev har ikke kunnet finde optagelse i „Husmandshjemmet“, hvis redaktion heller ikke har ment det uliglegheden værd at svare brevskrivere (red.)

Købekraft

og produktion!

Når lønningerne stiger, sænkes der dette sker på grund af en stigning i prisen, fortæller vi og brude i radio og fjernsyn, at nu pumpes der så og så mange hundrede millioner kr. ekstra købekraft ud i befolkningen, og så kan produktionen ikke følge med. Dette må give anledning til en

Forenings- og kreds-

meddelelser

Danmarks Retsforbund, Landssekretariatet

Ved Stranden 8, 1061 Ebn. K.
Tlf. Mithra 451 og 454.

Kontorlfd: Mandag-fredag 10-14, lørdag lukket.

Grenskedsen

Formanden for Retsforbundets Grenskreds, lærer E. A. Jørgensen, træder som kredens formand pr. 1. maj 1970. Idet han har fået arbejde i Grenland. Formandsposten overtages her efter af næstformanden, Ib Steckhaun, Fustrup.

Grenskedsen holdt et sidste møde den 7. maj - det sidste inden sommerferien. Landsformanden Ib Christensen talte. Mødet var ikke offentligt.

P. h. v.
H. Lillenskiöld,
sekretær.

Landsmedlemsmøde i Århus

Forbundsrådet indbyder til medlemsmøde på Østergade Hotel i Århus, søndag den 24. maj kl. 19.00.

På mødet skal medlemmer og landsledelse sammen drøfte Retsforbundets arbejde fra nu af og indtil valget. Det er helt nødvendigt, at alle gode kræfter nu samles om en koordineret agitationsindsats, og det er den, mødet drejer sig om.

Forbundsrådet håber på et stort

bremsning af forbrugsgodt og højere forbrugsskatter el. lig Med min bedste vilje har aldrig kunnet forstå, at smæk er rigtig, thi drejer det om lønforhøjelser til arbejdsmænd og håndværk, må den dog betyde, at disse får større procentdel af den produktion, som de er med til at bringe, og en tilsvarende neddel til arbejdsgeverne, således ikke betyder prisstigning på varer, for så må det jo betynde købekraft hos forbrug

Hvis det drejer sig om ofte ansatte, der på den måde skaber købekraft, må den tilsvarende mindre hos dem skal betale, nemlig skatteyt. Ja, men så er det jo derfor må bite på nye skatter i de stigningen, og ikke i andre forbrug i at øve produktionen.

Det er således ikke så vigtigt at konstatere, at der bliver mere KØBEKRAFT, prisstigning og lønninger stiger flyttes blot rundt med den.

Søren Pedersen,
Grenskreds Møllegaard, Åns

Meddelelse.
som ønsker oplyse
bladet
indkommande
med vore
redaktionen i handle
senest
onsdag morgen

Nordlysk amt

Retsforbundet i det nordamt afholder grundlovsfest den 5. juni kl. 14.30 i mer barker. - Talen bliver af Viggo Starcke.

Grundlovsfest i Roskilde

Som sædvanlig indbyder se i København og Roskilde til grundlovsfest i Roskilde fredag den kl. 15.00.

Talere: Gdt. Jens Kir og forstander J. Lange Jensen, Korreds Skole. I tilfælde af regnvejrs mødet til Hotel Rissø. Freborgvej, hvor der leveret tenen holdes et muntligt forfædelserne.

Tilmeldelse til spisningen al eller laks i spind til vertpris på 30 kr. incl. m. drikkepenge, excl. drikke indteletoner til Sv. Aa. (03) 35 24 85, eller J. P. Sk 35 62 60, senest fredag d. 2.

KLIP TIL BLADETS KANT

VEJEN FREM

Årssablonnummer 62 kr.
Kvarterabonnement 15 kr.

Sat kryds ved de ønskede

Tryksag

VEJEN FI

ET KVART ÅRHUNDREDE

De skønne håb, som man for 25 år siden knyttede til oprettelsen af De Forenede Nationer, er desværre ikke gået i opfyldelse. Organisationens vigtigste opgave at sikre både freden og friheden, har den ikke kunnet løse. På enkelte mindre områder har den opnået forbigående resultater, men disse resultater har ikke evnet at fjerne faren for krig eller fremme frihedens vækst.

Som følge af kolonistyrrets afvikling er antallet af medlemsstater vokset fra de oprindelige 50 til 126, hvilket har medført, at over halvdelen af medlemsstaterne udgøres af de tidligere kolonimåderes udviklingslande. Det har også medført, at over halvdelen er små stater, som er endnu mindre end Danmark, og selv om store stater kan være gode, er det hverken fremmende for beslutningsprocessen eller handtekraften, at 10 pct. af disse stater er mindre end en enkelt dansk kommune.

"Kan det undre, at forhandlingerne i en sådan forsamling mere præges af lidenskab og ideologiske fraser end af politisk visdom?"

Sådan spørger professor dr. jur. & phil. Alf Ross i en kronik i Berlingske Tidende d. 13. maj. Han fortæller:

"Den koloniale frigørelse måtte naturligvis komme. Rationelt måtte det have været FN's opgave at lede denne udvikling med jernpæ, sådan at selvstændighed og modenhed dertil fulgtes ad. I stedet for har FN ligget under for den antikonkuralistiske propaganda og puslet til de nationale lidenskaber og dermed lagt grundlaget for alle de uhykker, der er forbundet med en for tidlig løsning."

Da professor Ross' kronik er af meget høj kvalitet, og hans indsigt på disse områder er usædvanlig, skal jeg tillade mig, så godt det kan gøres, at gengive det væsentlige af dens indhold.

Det lykkedes hverken for Fol-

AF VIGGO STARCKE

kenes forbund i 1919 eller for FN i 1945 at løse fredens og frihedens problem. Desværre må man indrømme, at Wiener-Kongressen i 1815 opnåede langt større resultater på verdensfredens område, selv om friheden ikke fremmedes i samme grad. I FN-pagten var det formået, at den internationale organisation skulle udstyres med de fornødne militære magtmidler til at håndhæve freden. Et lille land som Danmark måtte blise en sådan udvikling med glæde, og særligt Det radikale Venstre fandt disse muligheder så tiltalende, at det betragtede muligheden som en realitet, der kunne garantere Danmark fred og sikkerhed. Man overså, at den enighed mellem stormagterne, som var pagtens forudsætning, manglede, og dermed var ideen om en stående hær som retshåndhavende magt bag Sikkerhedsrådets beslutninger skrinlagt.

Det, der skete bag jerntræppet, vakle bange anelser, men først Czechoslovakiets besættelse i 1948 åbnede øjnene på de fleste. Forskellen mellem idé og virkelighed trådte frem - undtagen for de radikale, som gennem deres ordfører, Jørgen Jørgensen, endnu i 1949 vendte sig mod Atlantpagten og henvisste til, at Danmark som medlem af De Forenede Nationer ikke var overladt til sig selv. Han sagde:

"... endnu består da FN, og de store demokratiske magter har garanteret de små nationer fred og sikkerhed, og med Sikkerhedsrådet som institution, hvor lande, der føler sig truet, har ret til at indbringe deres sag, må vi have grund til at vente, at udøvelse af vold mod et lille fredeligt folk vil drage konsekvenser efter sig."

Professor Ross bemærker her til:

"Tro og håb er skønne, men SANDHEDEN er størst, og den må accepteres, hvor ubehagelig den end er. Vi så, hvorledes Rusland fastholdt sit jerngreb om satellit-staterne: Østtyskland 1953, Ungarn 1956, Czechoslovakiet 1968, uden at der kom andet end ord fra FN og Vestens stormagter (og anderledes kunne det ikke være). Vi véd, at hvis Israel, skabt af FN, havde bygget sin sikkerhed på FN, eksisterede det ikke i dag."

I de tilfælde, hvor stormagterne er enige, har det vist sig, at der kan etableres et ordenspoliti som i Gaza, Congo og Cypern, som på begrænset område og i begrænset tidssum kan opnå begrænset resultater, men man må ikke forveksle denne beskædede ordensstyrke, rekrutteret af små stater, med den oprindelige påtænkte FN-hær.

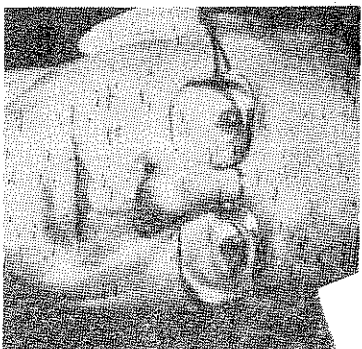
"I vore dage er der næppe mange, der fortsat nærer illusioner om FN som fredens håndhæver i medført af respekt for de retsprincipper, der er nedlagt i pagten. Folk må efterhånden have lært at indse, at håbet om, at organisationen skulle kunne spille en sådan rolle er uforeneligt med det store politiske livs fundamentale love og kendsgerninger. Det vil aldrig være retlige hensyn, der er afgørende for en stormagts handlinger, når vitale interesser står på spil. Bag det ideologiske tågesløj, der skal plette folk blår i øjnene, og derfor selv er et effektivt kampmiddel, står de rene magtpolitiske kendsgerninger og kræfter, der ikke kender til at rødmø. Freden i verden beror ikke på ord og aftaler, men på, at magtbalancen mellem de to (snart tre) supermagter kan tilpasses så ligevægtigt, at ingen af parterne fristes til at forsøge at forskyde den til egen fordel - sådan som det skete først i Korea, senere i Vietnam. I første tilfælde

pakke den europæisk-liberale verden så godt som énstemmigt op om USA's aktion (indtil den 38. breddegrad blev overskredet), i det andet tilfælde har opblønden lige så ensrettet fordømt Amerika moralisk. Hvad er forskellen på Korea og Vietnam? I 1950 folte vi, så det dirrede i hver nerve, at vor eksistens stod på spil, hvis USA ikke var i stand til at dæmme op mod det kommunistiske forsøg på balanceforskydning. I dag har NATO bevirket en stabilisering af den europæiske front. Og derfor er vi tilbøjelige til at glemme hvad der stadig er den fundamentale sandhed som grundlag for dansk sikkerhedspolitik: Uden USA's militærmagt i ryggen ville Danmark i løbet af kort tid direkte eller indirekte være underlagt Sovjetunionen med samme status som de øvrige vasallstater.

Der er dem, der gerne imødekommer en sådan udvikling. Og det er da held forståeligt, at de benytter ethvert middel til at angribe USA og underminere dets moralske position i opblønden, især ved ustandselige angreb på og demonstrationer mod Amerikas politik i Sydøstasien. Men for dem af os, der ikke imødekommer en sådan udvikling med glæde, og som med rædsel tænker på Czechoslovakiets skæbne, er det utilgiveligt dansk, forledt af massemediernes og massessuggestionens ensrettede kraft, at slutte op om delte hylekór.

Hvis det er rigtigt, som jeg sagde før, at der i dag næppe er mange, der nærer samme illusioner om FN som AKTUEL, fredsbærende magt i verden, så gælder det det samme ikke, når blikket fortoner sig ud i fremtiden. Her er stadig plads for ønsketænkning ad modus EEN VERDEN, fordi de blokerende kendsgerninger er mindre håndgribelige."

Professor Ross fortsætter: "Man overser, at ret aldrig har eksisteret som blot idé, men altid som et modstykke af fysisk magt, vold. Det er villende at tale om ret og magt som to modsatte, af hinanden uafhængige ting. De er to sider af samme sag. Retten

er ingenting, hvis ikke den kan hæves med fysisk magt, vold."

Der er to fundamentale kendsgerninger, som er betingelser for den fredelige tilstand inden for statsamfundene. Den ene er, magtmidlerne og retten til at benytte dem, er monopoliseret i statens hænder, mens borgene udevennede og ikke har ret til magtanvendelse. Den anden er, samfundets medlemmer i det store og hele besjæles af en sådant samfølelse og vilje til fællesskab at de er villige til at acceptere fælles organers afgørelse. Professor Ross fortsætter:

"Men disse to forhold genfind ikke i det internationale samfund. Staterne er ikke afrybnede, viden ikke monopoliseret i hænderne på overstatslige organer, der findes ikke en fællesskab følelse, der binder stærkere end det, der adskiller. Og for disse ting er skabt, har det simpelt hen INGEN MENING at tale om verdensstat eller en verdensregning, for de er simpelthen afgørende for det, vi MENER med tale om en stat og en regering."

Man må derfor være klar over hvad det er, der foregår i al den villedende propaganda og viljedte indignation. USA ville ikke være i Korea og Vietnam, hvis ikke kommunisterne havde angrebet, illustreret og terroriseret dem. Den amerikanske invasion af Cambodia er ikke en invasion af Cambodia, men en aktion mod det af cambodiansk område, som kommunisterne har besat, infiltreret og benyttet til deres lunars angreb mod Syd-Vietnam.

Da USA rykkede de europæiske demokratier til hjælp under første og anden verdenskrig, skete det også under modstand fra uvidendes store flertal. Uvidenheden er en foruroligende omstændighed, men ikke en kvalifikation i sig selv.

VIGGO STARCKE.

Kun Kosangas har SIKKERHEDSHA

Det danske Kosangas-system anvendes i dag i mere end 50 lande over hele verden. Kosangas-lidende - vær dem stærke, modstandsdygtige - såsom

Kosangas

DEN FORNEMSTE OPGAVE

Da staten Israel oprettedes, var dens jødiske befolkning på ca. 650.000. I dag, 22 år efter, er tallet fire-doblet. Indvandringens andel i denne vækst er på 1.350.000. Dette er i sig selv et stort tal, og det er klart, at absorberingen af så mange mennesker har været en overvældende og problematisk opgave for staten, den største efter Israels sikkerhedsproblem.

685.000 nye på fire år

Men en nærmere undersøgelse af tallene viser, at vanskelighederne, der skulle overvindes, var større, end man får indtryk af ved første øjekast. Halvdelen af indvandrerne, nemlig 685.000, kom i løbet af de første fire år, fra 1948 til 1951. En befolkningsøgning på over 100 pct. i løbet af så kort tid er ikke blot en bedrift, men kan kun lænkes sammen med katastrofets forhold, der ligger katastrofetsituationer. Og det er vist også dette ord, som bedst svarer til dækkens virkelighed. Katastrofagtige tilstande

Mangel på boliger og arbejde

Staten havde selvfølgelig ingen mulighed for med det samme at tilbyde dette masseopbud af indvandrere ordnede forhold og en i vore øjne rimelig levestandard. Det kneb med både arbejdspladser og boliger. Overgangslejligheder, de såkaldte "Maabarot", bestod som regel af telte, bløkskure eller træbarakker, og det varede adskillige år, før de sidste blev nedlagt. Lignende midlertidige foranstaltninger var også påkrævet på arbejdsmarkedet. Mange var i meget lang tid beskæftiget ved selve byggeriet eller ved nødhjælpsarbejde, indtil de fandt deres endelige plads i det økonomiske liv. Uddannelsesproblemet var ulysse omfattende, da flertallet af de nyankomne ikke havde lært noget sprog.

Integreringen af de nye

I årene efter 1951 blev indvandringen mere normal, 10.000-70.000 om året og altid afhængig af, om nogle af de indvandede lande i den arabiske verden eller i Østeuropa lod jøderne stige eller falde.

De levende tegn fjernes for at øge det "dyrkede" areal en ubetydelighed, der langt fra opvejer den skade, der sker på flora, fauna og klima. Fra jorden kan vi gå til vore husdyr. De bliver heller ikke behandlet for godt. Det er bare med at få dem ud af haven og slægtet så hurtigt som muligt. Der ses ikke mange midler til at løse grisen bage øret, som Jeppe Akjær ligefrem forlanger, vi skulle. - Blevares, den får sin fabrikskøde 2-3 gange om dagen, men det vi i gamle dage kaldte "pleje" vanke der ikke meget af.

Beholder grisen sig nu godt ved denne behandling? Nej, det gør den tydeligvis ikke, den blir nervøs og ulysse - vi altid slås, og når vi slægt den, er dens muskulatur ofte degenareret, kødet

herskede der i de to forskellige næsten lige store - grupper, der kom til Israel de fire første år. Den ene var den anden verdenskrigs overlevende, der nu i flere år havde fristet en ynneliggende rejse i flygtningelejre eller undervejs rundt om i Europa. Ikke så få af dem havde stillet i engelske indretningslejer på Cypern og ventet på den dag, da portene åbnedes. Den anden gruppe var flygtninge fra den arabiske verden, især Jemen, Irak og de nordafrikanske lande.

strømme ud. Der har således været en forholdsvist lang periode, hvori der kunne gøres en mere intens indsats for at integrere den nye befolkning end bare at sørge for dens materielle kår.

Samfundet med distriktsbyen

Og denne indsats var absolut påkrævet. Folk fra så mange forskellige lande med den størst tænkelige forskel, hvad kultur- og adfærdsmæssigt angår, skulle ikke blot have eksistensmuligheder, men også kunne leve sammen og sammensmeltet til en mere homogen enhed. Der blev eksperimentet meget for at finde ud af, om det var bedst at oprette blandede eller homogene landsbyer. En særlig form for fremhævelse, da den er det seneste forsøg, som blev skabt for at bøde på vanskeligheder, man fandt ved både homogene og blandede strukturer. I en cirkel af mindre landsbyer bosættes folk af forskellig herkomst, dog sådan at den enkelte landsby er homogen. I cirkelens midtpunkt bygges distriktsbyen med centrale institutioner bl.a. skole, supermarked og sygehus.

Herved forhindres de stærke brydninger mellem folk med forskellige baggrund og mentalitet, men på den anden side sikres det, at de ikke fortsætter med at leve som i de gamle landsbyer. Det vil sige, at deres rødder stort set kun arbejder i de øverste jordlag og følgelig ikke får fat i mikro-miljøerne (d. v. s. alle små tingene), der af vandet gerne er ført ned i større dybder, hvor f.eks. tidsløses rødder kan finde dem. - Der er ikke noget mærkeligt i, at køerne altid først piler tilselskrokkene fra som delikatesse, før de går løs på balmen. - Selvfølgelig er det galt, hvis hele marken gror til med "ukrud", men det er dog næsten værre, hvis der slet ingen vilde planter findes på en mark.

Vi må bøjede være hoveder i skam over, at vi i "profittens hellige navn" fortæller med disse forbrudte labelegheder inden for produktion af levnedsmidler, for vi kan ikke engang undskyldes os med, at det skyldes vor uransagelige og overvæltende dumhed. Der er nemlig ingen landmand, som i deres vildeste fantasi kunne tænke sig at give deres "arbejds" den samme behandling, som "produktionsdyrene" får. Hvis vi prøvede på at gøre det, ville der være en masse, der på nåde den kendskabte alder, og de få, der

Tanker om Israels indvandring-problemer Af Uri Yaari

Isoleret i deres eget kulturmiljø uden at komme i berøring med andre. Der er tale om en gradvis tilvænnelse og integrering. Det væsentligste er, at den unge generation, som er mere modtagelig for nye ting, har snæver kontakt med hinanden ved at mødes i skoler, klubber m. m.

Indvandringens karakter ændret

Efter forholdsvis beskedne indvandringsstal i 1966 og 1967 på

15.000 årligt er der igen tale om stigning. I 1968 kom over 50.000 indvandrere, og der regnes med omkring 60.000 i år. Dog er indvandringens karakter helt anderledes end før. Den omfatter nu mest veluddannede og højt kvalificerede fagfolk, navnlig fra den vestlige verden. De følger sig tiltrukket af det betydelige opsving i Israels industrialisering og af de mange tilbud om stillinger i nye og moderne virksomheder. Deres integrering kræver ikke nedbrændte strukturer, men boliger, der svarer til den standard, de er vant til og forventer at finde i Israel. Faktisk er det sådan, at Israels byggekapalet bestemmer indvandringstallet i år, og mange, der ønsker at komme, bliver nødt til at vente til næste år.

Grundlaget for den israelske indvandringspolitik er bestemt af en lov fra 1948, som siger, at enhver jøde i verden, der ønsker det,

Denne flygtningefamilies vej gik UD af Palæstina, og den kan ikke regne med et helt folks hjørne.

Tomat og skimmelsvamp

Magnometeret af "Tank beskæftiger sig med magnet og meget: tomat-pure, do, ketchup, børnebilstole, fluor i drikkevandet, reg. Minalka-piller m. m.

Nogen af det, man først studser over ved læsningen af Rachel Carsons bog, Det tavse Forår, er jo, at rovdygene først af alt mister forplantningsevnen, når de i deres fedtlag har opsamlet iuststrækkelige mængder D.D.T. Så bliver der ingen unger i æggene!!!

Men springet fra "det tavse forår" til det lige så "farsede børnekammer" er yderst kort, hvis vi fortsætter i samme skure. Den almindelige store "skurk" for fremtidens trænde "befolknings-eksplodon" kan vi godt spare os. Den virkelig store fare ligger i, at der ingen mennesker bliver til af "fodre" de elektroniske regnemaskiner og det automatiske produktionsmateriel, der skal sørge for vore fornødenheder.

Der bliver nemlig ingen befolknings-eksplodon, som så mange frygter, hvis Amerikas og Vest-Europas bønder fortsætter med at "fodre" deres ærde kunder og konsumenter med denne form for "mad". Det ligger jo nemlig sådan, at intet er så følsomt som forplantningsevnen, når ernæringen svigter. Underernæring er ikke det samme som direkte sult. Der kan

kan komme. Dette princip har gjort det vanskeligt at planlægge indvandringens strømning, da denne altid er afhængig af forhold uden for Israel. I fremtiden kan nye, store vandringssølger nødvendigvis ændringer i planlægningen, hvis der åbnes for udvandring fra Sovjetunionen. Ligesom er man i Israel parat til at tage et hvilket som helst i sig om jøder, der følger sig fulgt andetsteds. Dette er i sig selv en fornem opgave. Til dette mål er landet oprettet og har i 22 år kæmpet for sin suverænitæt.

Uri Yaari

Skal vi have fluor i drikkevandet? Forbrugerbådets amunder ud i, at en afgørelse kan træffes, før vi ved mere samtlige aspekter i sagen. A eller anden grund må forbrer redaktionen været kommet i med sig selv, for mens man tiklen om fluor konkludere sagen må undersøges grundl konslaterer samme redakt chef, at m. h. t. Minalka-piller en undersøgelse overfladig at angive egentlige grunde til te standpunkt, måske bortse en antydning af irritation over "nogen" (Jener penge på 11 ten. Redaktør Blædel skyldt egentlig at fortælle, hvor kan købe medikamenter og kosttilskud, som sælges for i stillingsprisen.

Lovrigt er bladet rent la mæssigt blevet bedre, og det der efterhånden ingen ynsker heder at finde ud af, hvor e tiket begynder eller ender, tielt fortsætter.

hejde, men den fjerde dinen Tiden er stadig uden for vor kende. - Det vil sige, at naturen har brugt nogle mi der ar for at opbygge en vi lantje, og vi så med vore st midler slår denne balance it har vi simpelthen ikke tiden gøre vor fejlagtige god lige magter ikke at gøre det uket. Naturens love er i moning til vore skæffede selv rende, de holder sig selv i l og hvis vi går og blider os tr vi ustraffet kan skade os i bejag, så skal vi nok få i andet at vide. Alle de dumt jord, vi dyrker og de dyr og ter vi fremavler til føde f allesammen, er ikke småt: ser, som vi kan gå let hen Vi må snart vågne og inds det må være slut med søsters rithæder, hvis vi selv byd om at leve videre. Vi kan i lænden fortsætte med a pine muldjorden, edelgæge kerand, forgifte luften, vi ander, fejlfærrere og instigte husdyr og soide med jordens giressever, kort sagt opter

VOR MEINING

OM ANDRES MENING...

Socialdemokratiet og dets MOMS

Lærhusbladet „Demokraten“ har i forbindelse med regeringens planer om at føre indkomstpolitik skrevet følgende i en ledende artikel:

Mere og mere klart træder den kendsgerning frem, at statsminister Baunsgaards hovedkridase krisepplan med indtægtsning af tre dyrtidsportioner blot er et skalkesjful for en forhøjelse af moms.

Tydeligst er det blevet robet af regerings justitsminister, den konservative hr. Thesstrup, som profetisk trestende sagde til sine venner ved et internt partimøde i Jylland: Græder ikke børn lille – det turde være løgn alt sammen – det er monsen, det græder!

Et senere haltende dementi bidrog ikke til at fjerne indtrykket af, at hele den Baunsgaardske plan med at føre indtægtsningen af dyrtidsportionerne frem alene har som formål at give regeringen og specielt statsministeren selv en undskyldning for en monstorførelse – eller, hvad der måske er statsministerens eget indre varme ønske, et påskud til udskrivning af valg.

● Det er nok noget tvivlsomt, om „Demokraten“ korridortyger har så meget på sig – vi tvivler – men det er formodentlig endnu en gang at konstatere, hvor ivrig man efterhånden er blevet omvendelse behov.

Finansministerens undersøgelse indfrier det løfte om nye skøn over skatteindtægterne omfang, som han gav da Folketinget i november drøftede skattefri millionærer og effektivisering af skattebetalingen. På samme måde har Folketinget igennem årene gang på gang diskuteret skatteindtægts mangler og i skøn forening kunnet samles i ønskene om en effektivisering. Ifølge forlydender skal politikerne være blevet choherede over de nye tal for indtægtsernes omfang. Dette er en afsløring, fordi alle andre end politikerne længe har været klar over, at ligningseffektiviteten har været så utilstrækkelig, at det kun kan indbyde til foregede undtagelser.

Disse bemærkninger betyder ikke, at vi har glemt de skridt, der allerede er taget i forseglet på at effektivisere skattebetalingen. Vi har tværtimod udført tilfredshed med gennemførelsen af krydsrevisioner, samarbejdet mellem moms-kontrol og ligningsmyndigheder og uddannelse af overført personale fra amtskasserne til statskontrollen. Vi har blot samlet tilladt os at påpege, at disse skridt var utilstrækkelige. Ovennævnte undersøgelse er foretaget før kildeskrattens gennem-

fra socialdemokratisk hold for at lægge luft mellem partiet og MOMS'en. Det er nu nok lidt for naivt at tro, at vælgerhukommelsen er så kort igen, at vi skulle have glemt, at Socialdemokratiet i sin tid gik ind for MOMS'en med piber og trommer. Det gustne overlæg medte sig først, da vi havde fået et nyt ministerium, som var så begjæstret for J.O. Krags MOMS, at man ville give den et tryk opad på hele 25 pct. Så konstaterede man pludseligt i Socialdemokratiet, at mens en MOMS på 10 pct. var udtryk for en økonomisk sund politik, ville lidt mere af samme surdej være samfundsdelagende, og nu er man tilsyneladende ved at nå derhen, at MOMS i det hele taget er et ækelt begreb, og her melder vi os gerne med begejstret tilslutning. Det gælder nok stadige, at der er større glæde i flimmeret over en synder, der omvender sig, end over ti retfærdige, der ikke har omvendelse behov.

VKR-regeringen fik sin MOMS-forhøjelse, og vi tillader os at tvivle på, at den socialdemokratiske MOMS-forhøjelse er andet end blot og bar oppositionens.

Skattesystemets forurening

KELLSRADDET, organ for Fællesrådet for Danske Tjenestemænds og Funktionærorganisationer skriver i anledning af skattedepartementets oplysninger om, at ca. 9 milliarder kroner i person- og indkomst blev inddraget ved skatning i 1967-68:

Senest har finansministeren udtalt, at det er regeringens hensigt at tage hele ligningseffektiviteten op til samlet vurdering, når man har lært at beherske kildeskatte- og EDB-systemerne. Men hvor længe har ministeren tænkt sig, at skatteyderne skal beherske sig? Hvor længe vil politikerne på dette område holde deres vælgere hen med løfter om forbedringer, som den ene undersøgelse efter den anden beviser ikke finder sted? Det er aktuelt at tale om en fælles indsats i kampen mod den omsigribende forurening.

Skatteundtagelserne kan berregnes som forurening af skattesystemet, idet undtagelserne for gifter de fundamentale principper om respekt for loven og rimelig fordeling af skattebyrderne i overensstemmelse med Folketingets vedtagelser.

Politikerne kan ikke undskyde sig med, at de mangler undersøgelses og forslag med hensyn til, hvorledes skattebetalingen kan effektiviseres. Adskillige betænkninger har i årenes løb fremlagt forslag, der på den ene eller anden måde er blevet sytlet. En mere effektiv udnyttelse af kontrollovens muligheder, en systematiseret uddannelse af ligningsmyndighedernes personale, et endnu mere samarbejde og eventuelt direkte samling af oppbevaringsmyndighederne for direkte og indirekte skatter er blot nogle enkelte af mange muligheder. Det kræver bevillinger af personale, lokaler, maskiner o.s.v., men erfaringerne fra bl. a. krydsrevisionerne viser,

genoprette respekten for vores skattesystemer, lov og orden.

● Vi deler Fællesrådets harme over uretfærdigheden i den skattemæssige behandling af landets borgere. Organisationens medlemmer hører sammen med andre lønmodtagere til dem, som kun har stærkt begrænsede muligheder for at unddrage sig indkomstbeskat-

Fra boghylden:

NY KENNEDY-BOG

Ted Sørensen: KENNEDY ARVEN. Oversat af Mogens Boisen. 328 sider. Kr. 69,50 indb. Samlerens Forlag. Udseendes samtidigt i Samlerens Bogklub.

Ted Sørensen var i 11 år John F. Kennedys nærmeste medarbejder, og efter præsidentens død skrev han den store biografi: KENNEDY, der verden over blev en bestseller.

Er man interesseret i vor tids politik, vil man gå i gang med Ted Sørensens nye bog, KENNEDY ARVEN, der dels fortæller mere nyt om to af hovedpersonerne i den nyere tids historie og dels omfatter af de aktuelle og fremtidige storpoltiske problemer.

Efter mordet på Robert Kennedy og Demokraternes nederlag ved præsidentvalget i 1968 anså mange det for givet, at Kennedy-klanens politiske indflydelse var begrævet med dem, og senator Edward Kennedy's blinde sidste år forstærkede denne opfattelse.

Ted Sørensen tilbageviser imidlertid en sådan tankegang, og han fremhæver, at millioner, ikke

ning, og de er derfor også blandt dem, der kommer til at betale for „de andres“ fornøjelser. Derfor er det berettiget, at de protesterer.

Men vi er nødt til igen at pege på, at det er selve beskattningssystemet, der er forargeligt og umoralisk. Selv nok så megen krydsrevision og forhøjelse i antallet af de statsansatte kontrol-lanter kan ikke stille borgerne lige med hensyn til betaling af fællesskabets omkostninger, når skatten skal tages af de selvangivne indkomster. Nogle vil altid kunne smutte udenom, og fristelsen til at gøre det vokser selv-følgelig med skattebyrden. Det gør den især, når borgerne efterhånden kun kan have tågede forstillinger om, hvad de får for penge, og løvrigt føler, at de er uden reel indflydelse på politiker-

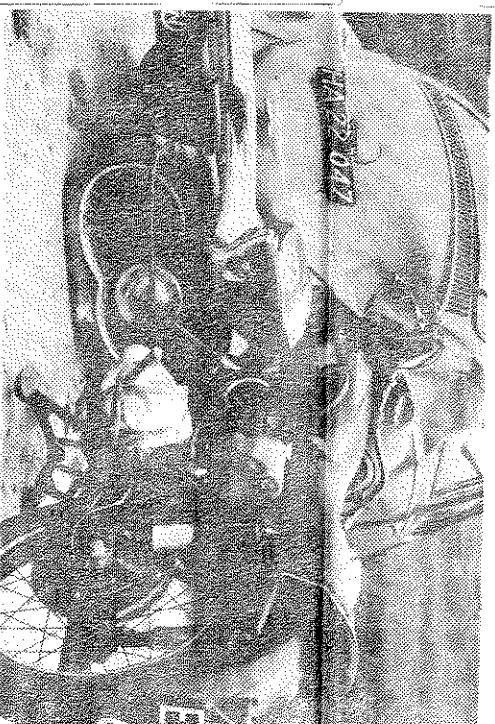
nes rundhåndethed med borgerpenge.

Skal vi skatteudbyttet til må fællesskabet hente sine lægter i form af jordafgifter, er en produktionsfremmende hvervsmulighedsbeskat, der vil det muligt at indstille den produktionsfremmende og demoraliserende jagt på borgerens arbejde konster og forbrug. Gennem enkel jordafgiftsreform kan hentes de fornødne midler til gode samfundsvirksomhed, og kan ske med brøkdelen af de kostninger, som det nuværende skattenakværk påfører både læsskabet og erhvervslivet.

Lad os derfor få et skattesystem som borgerne kan respektere som respekterer borgerens ret deres velforføjte arbejdsion.

nærmeste hold har fulgt alle Kennedy brøders politiske vil. Få har som han forudsætnin for at analysere den politik særlige livsholdning. Kennedy-r net slår for, men det kan i nægtes, at den kritiske læser „Kennedy-Arven“ vil stå tilbage med en række ubesvarede spørgsmål efter en gennemgang af digte værk og måske med en grundet skepsis: Er Kennedy-klans indflydelse stadigvæk kendsgerning? Hvad var det egentlig for et samfund, den nyid præsident ville give sit folk?

Ted Sørensen er den, der på

Sommerhillede.

Springet er kort

– fra det tavse forår til det tavse barnekammer

Foruden runfart og månereser har 1960'erne været bemærkelsesværdige på en ganske særlig måde, nemlig ved at enkelte mennesker er begyndt at spekulere lidt på, om det nu egentlig også går så godt, som vi går og tror. Vi prøver at glæde os over alle vores nye fine ting og sager, men inderst inde lurer tvivlen. – Har vi mon ikke startet en udvikling, vi ikke kan styre? – Udløst kræfter, der overstiger vores evner i uhyggelig grad? Disse tvivl og anfølgelser er absolut ikke grundløse, og vi møder dagligt uomsidelige beviser på, at vi har bragt os selv i en pinlig situation, som vil kræve mere af os, end vi måske kan præstere.

Rachel Carson var én af de første, som hævdede pegelivsgrenen mod Det Tavs Forår. Carson har

Det er dystert og barsk littenatur, som ikke er til at komme udenom, og vi skal ikke tro, det nyiter os at stikke hovedet i busken.

Gennem 30 år har jeg kørt fra gård til gård og arbejdet for at forbedre sundhedsforholdene blandt vores husdyr. Det er nedslående at gøre status og indrømme tabet af de spildte kræfter.

Det er meget godt, at vi uddanner læger og bygger hospitaler for at reparere de skader, der er sket, men det vi først skulle stille efter, burde dog vel nok være at undgå skadernes opståen gennem en sund og navnlig giftfri ernæring. – Det vil kort sagt sig, at bønderne har ansvar for vores levnedsmidlers biologiske og sundhedsmæssige kvalitet.

At
dyrlæge
Asger Lindberg

meget lille plads. – De allerfle tænker nemlig kun på at skrive om et uden at skrive om det, der kaldes kviliet.

Den onde cirkel begynder allerede ved behandlingen af jorden, der pines og mishandles med mange forskellige midler udgør af i føde med det resultat, at vi kommer i bekneb med vor indre regulation, når vi ikke får de nødvendige stoffer til opbygning af hormoner og hormoner. Vi misforstår den overfølsomme for

De vilde planter udryddes, så mængde for største delen ukendt mikronæringsmidler udgør af i føde med det resultat, at vi kommer i bekneb med vor indre regulation, når vi ikke får de nødvendige stoffer til opbygning af hormoner og hormoner. Vi misforstår den overfølsomme for

Grundlov og valglov

Meningen med valglovens spærreregulering har aldrig været til at tage fejl af, og hvis der skulle være nogen, der har haft forbehold om, at den nuværende regering ville ændre valgloven i demokratisk retning, så vil nedensluttende meningsudveksling mellem formanden for Retsforbundet i Høstedeerne Ib Jensen og indenrigsminister H. C. Toft i »Berlingske Tidende« gøre det kendsgjort, at noget sådant bestemt ikke vil ske.

Spørgsmål til indenrigsminister H. C. Toft:

UNDER første behandling af forslag til lov om ændring af lov om valg til Folketinget den 4.-3. d. å., sagde hr. Aksel

For billigt . . .

(Fortsat fra side 2)

Nej, hr. Hækkerup - VKR vil ikke for historien komme til at stå ene med skammen for den situation, vi står i dag. V. K. R. og S er lige store syndere og medskyldige i den sag.

For nu ikke at fortabe os helt i fortidens synd, så lad os gøre to vigtige ting nu:

1. Straks (som Sverige) afbørlingskøb for en tid uden dog at berøre byggeriet.
2. Deklarer en statsprioritet på 100 pct. af alle grundværdistigninger fra nu, og indfør 2 pct. statsgrundskyld af de eksisterende grundværdier.

Dette var nok en indsats, som vi som venstre arbejder for, og eller 6 partier, en kraftig indsats mod inflationen og mod kapitalens flugt fra produktionen over i den uproduktive investering i jord. Og lønmodtagerne kan nok bedre sluge monsmælen og ATP-dromedaren, når de kan se, at de ikke er ene om at bære byrden. Skal denne gerning gøres nu, eller skal det være nødvendigt at vente, til Retsforbundet ved næste valg kommer stærkt igen? - Dette skal være en opfordring til partierne i Folketinget: Gør det nu! Det er senere, end De tror.

OTTO JENSEN

Tømrermester
Søgaardsvvej 23
Telf. Gentofte 5043

GUNNAR SØRENSEN

ALT I EL
Bispensgade 39 - Hjørring
Telf. 429

Møbelforretningen
»HYGGEBO«
Stjældsgade 52-54, Aarhus
Telf. 06 - 12 99 56

Larsen, SF, fra Folketingets lærestol bla.:

„Hvad der i øvrigt taler for en total ændring af valgloven, er også, at hvis man vælger et fornuftigt valglovsprincip, så kan vi slippe for valglovens spærreregler, som aldrig burde være indført, og som i øvrigt strider imod grundloven, hvor der i § 31 står:

stk. 1. Folketingets medlemmer vælges ved almindelige, direkte og hemmelige valg. stk. 2. De nærmere regler for valgrets udøvelse gives ved valgloven, der til sikring af ligelig repræsentation af de forskellige ansættelser blandt vælgerne fastsætter valgmoden, herunder hvorvidt forholdstalsvalgmoden skal føres igennem i eller uden forbindelse med valg i enkeltmandskredse.

Det er ganske klart, at spærrereglen med de 2 pct. strider imod denne grundlovsparagraf, og det ville egentlig være ganske hyggeligt, om valgloven ikke stred mod grundloven.“

I Deres svar til hr. Aksel Larsen sagde De:

„Hr. Aksel Larsen kom med

- Jeg agter ikke . . .

Indenrigsminister H. C. Toft
svaret:

Formanden for Retsforbundet i Høstedeerne, hr. Ib Jensen, har i et indlæg her i bladet spurgt mig, om jeg agter at foreslå den såkaldte spærreregel i folketingvalglovens § 43 ophevet, idet hr. Jensen i tilslutning til en udtalelse af hr. Aksel Larsen under folketingsdebatten om forslaget til lov om ændring i folketingsvalgloven gør påstand, at den nævnte bestemmelse er i strid med grundlovens § 31.

Hele dette problem om spærre-reglens forenelighed med grundloven var genstand for drøftelse i Folketinget i folketingsåret 1960-61 i anledning af et lovforslag om ophevelse af reglen, fremsat af partiet De Uafhængige, og jeg tror ikke, at der nu kan føjes meget til de betragtninger, der dengang fremkom fra de forskellige partiers side. Efter min opfattelse er det ikke holdbart at påstå, at grundloven skulle indeholde noget krav om, at de i folketingsvalget deltagende partier skal have en re-

nogle synspunkter vedrørende, hvordan en valglov efter hr. Aksel Larsens opfattelse egentlig burde være, og fremhævede bla. den skitse, som hr. Aksel Larsen og tidligere medlem af Folketinget hr. Holger Eriksen arbejdede med i 1962, men jeg er glad for at høre, at hr. Aksel Larsen er enig i, at det kan ikke nytte noget på nuværende tidspunkt at gå ind i overvejelser af denne art. Vi må, inden folketingsåret slutter, være sikre på at have en valglov, således at der kan adholdes et folketingsvalg under rimelige vilkår.“

Under hedvisning til sidste afsnit i Deres svar til hr. Aksel Larsen tillader jeg mig at spørge:

Synes De, at man kan afholde et folketingsvalg under rimelige vilkår, når man opererer med en valglov, som strider imod grundloven, og agter De i næste folketingssamling at fremkomme med forslag til ophevelse af spærre-reglen?

Bjørnens Kravter 15 F,
Albertslund.

IB JENSEN
formand for Retsforbundet
i Høstedeerne

H. C. Toft

Hele dette problem om spærre-reglens forenelighed med grundloven var genstand for drøftelse i Folketinget i folketingsåret 1960-61 i anledning af et lovforslag om ophevelse af reglen, fremsat af partiet De Uafhængige, og jeg tror ikke, at der nu kan føjes meget til de betragtninger, der dengang fremkom fra de forskellige partiers side. Efter min opfattelse er det ikke holdbart at påstå, at grundloven skulle indeholde noget krav om, at de i folketingsvalget deltagende partier skal have en re-

H. C. Toft.

Det er i morgen

- SØNDAG den 24. maj
kl. 10,00, Retsforbundet
starter sit

LANDSDLS-
MEDLEMSMØDE

Hvem er skatesnydere?

Hvem bliver snydt?

snydt?

Skattedirektor Kai Holm, Århus, hævder, at man ved hjælp af EDB-anlæg kan foretage en landsomfattende krydsrevision, der vil afsøre alle former for skattesnyderi. Måske er skattedirektorens påstand rigtig, og med hans faglige forudsetninger vil han også finde det formålstjenligt at damme op for det mere eller mindre lovsikrede skattesnyderi - men er det til fordel for samfundet som helhed?

Kan et EDB-anlæg afsøre skattesnyderi, må det også kunne regne ud, om det er hensigtsmæssigt at bibeholde indkomstbeskatningen som en offentlig "indtægtskilde".

Jeg ville stille spørgsmålet til data-eksperterne således: „Hvor stort er det minus, stat og kommuner har på indkomstbeskatningen, når administrationsudgifter, produktionsudgifter og foretagelserne af de sociale udgifter trækkes fra bruttooprovenuet“???

Underskudnet på valutabalancen er, for jeg véd ikke hvilken gang i det 20. århundrede, blevet brugt til at begrunde nye statslige indgreb i den private ejendomsret, og regeringens skysts rettes med størst iver mod lønmodtagere i private erhverv, hvorimod bevilningsverden over for personer i offentlige stillinger ikke synes at være taget af.

„Danmarks Statistik“ og Datacentralen vil sikkert ret hurtigt kunne offentliggøre tabmateriale til belysning af forbruget af udenlandske varer, valutaforbruget til ferierejser o. s. v. Inden for de forskellige indtægtsgrupper og på den måde afsøre, hvor mange offentligt ansatte, vi skal flytte over i de private erhverv for at rette valutabalancen op.

Måske kan vi også få at vide, i hvor høj grad den nu gennemførte MOMS-forhøjelse vil svække landets valutastilling i de sommemænd, der skal gå inden der igen åbnes for det politiske supermarked på Christiansborg.

1) Hvor meget koster det erhvervene i øgede lønudgifter, at skattebyrden ved hjælp af afskrivningsreglerne er blevet koncentreret på lønmodtagerindtægter? Svaret er lige interessant for arbejdsgiverne og lønmodtagerne, men reaktionen vil måske ikke blive den samme.

2) Hvilke gavnlige virkninger ville det have, hvis vi i den aktuelle situation gjorde adgang på faste gæld fradragsberettiget, - nedsatte diskontoen til det europæiske minimum og opførte med at bruge rentefradraget på selvangivelsen til at vælte skattebyrden fra de letsindige over på de forsigtige.

3) Hvor megen kapital ville der blive frigjort til investering i nødvendige offentlige anlæg og det private erhvervsliv, hvis man afviklede MOMS'en og gennemførte en effektiv jordrentepolitik med det sigte, at de nuværende arbejdsforhold i landets kasser til løsning af de nødvendige fællesopgaver?

Kai Holm i Århus plejer at være så forsigtig med sine påstande, at jeg tror, han har ret m. h. t. EDB-anlægenes muligheder, men kan de bruges til at give en bedre byrdefordeling, må de også kunne bruges til at vise os, hvilke byrder vi bærer forgæves, og i hvilken rækkefølge vi skal aflægge disse byrder for at opnå det gunstigste resultat.

Det er mit indtryk, at mange af de fejl, der begås i politisk skyldes, at „man ikke vil sæve den gren af, man selv sidder på“, men venner man for længe med at lynde ud i grenene, råder de, så træet hører op